

podle čl. 85 obch. zák., a ručí za obchodní dluhy neobmezeně a solidárně (čl. 112 obch. zák.). Důsledkem toho jest odůvodněn i exekuční návrh tak, jak byl učiněn, a bylo proto rozhodnuto, jak se stalo.

Čís. 6961.

Do usnesení opatrovnického soudu, jímž bylo odepřeno schválení smíru ve sporu nezletilce, nejsou oprávněni stěžovat si nezletilcovi odpůrci ve sporu.

(Rozh. ze dne 6. dubna 1927, R I 243/27.)

Ve sporu nezletilce proti řidiči a majiteli automobilu o náhradu škody uzavřely strany smír, jež opatrovnický soud odepřel ohledně nezletilce schváliti. Do usnesení, jímž bylo odepřeno schválení smíru, stěžovali si řidič a majitel automobilu. Rekursní soud odmítl rekurs jako nepřipustný. Nejvyšší soud nevyhověl rekursu do odmítacího usnesení.

D ů v o d y:

Stěžovatelé se domnívají, že nemělo jim býti upřeno oprávnění ke stížnosti do usnesení opatrovnického soudu, jímž nebyl schválen mimo-soudní smír ve sporu nezletilého Ferdinanda P-a proti nim o náhradu škody z úrazu silostrojem, poněvadž i oni mají na tom právní zájem, by bylo zjištěno, že tento smír jest pro nezletilého výhodným a že proto měl prý rekursní soud zabývat se věcí samou. Než tyto důvody mluví právě, jak správně uvedl rekursní soud, proti jejich oprávnění, by si stěžovali do odepření schválení smíru. Jest věcí zákonného zástupce nezletilého žalobce a opatrovnického soudu, by uvážili, zda zájmy nezletilcovy jsou tímto smírem plně obhájeny či zda nejsou citelně poškozeny. Stěžovatelé nemají na to práva, by opatrovnický soud schválil smír a nejsou ani k tomu povoláni, by poukazovali na výhody, kteréž prý plynou nezletilci z nabízeného smíru, protože prý nutno počítati se zamítnutím žaloby. Nevadí ani, že otec nezletilého žalobce snad již smír přijal, neboť později si věc rozmyslel a k platnosti smíru jest právě zapotřebí schválení opatrovnickým soudem. Správně byl tedy rekurs odmítnut jako nepřipustný a stížnost do toho podaná není odůvodněna.

Čís. 6962.

Předmětem nároku na vyloučení podle §u 44 konk. ř. může býti pouze individuálně určitá věc. Smísením peněz, jež ani neměly zvláštního označení ani nebyly zvláště uschovány, ztrácí se jejich individualita.

(Rozh. ze dne 6. dubna 1927, Rv I 1713/26.)